

[Fritze Teisen.]

tallet af Lejligheder, som endnu er under Restriktionerne, til 125 000, tror jeg ikke, dette Tal kan være fuldkommen rigtigt. Jeg har faaet opgivet fra autentisk Side, at der skulde være i alt 210 000 Lejligheder i København. Der er endvidere — det er fra Statistisk Kontor, jeg har det — bygget 80 000 siden 1916. Trækker vi disse 80 000 fra 210 000, bliver der 130 000 tilbage, og af disse 130 000 Lejligheder er der talrige Tusinder, som har været ledige, siden sidste Huslejlov kom, siden 1931, og som dermed er blevet fri. Jeg tror ikke, man kan opgøre Tallet paa de Lejligheder, som i Øjeblikket er under Restriktionerne, til over 80 000 à 90 000, altsaa til et Tal, der ligger et godt Stykke under Halvdelen af samtlige Lejligheders Antal.

Naar det ærede 12te tingvalgte Medlem (Simonsen) siger, at der, hvis vi ikke fortsætter med Huslejloven, vil blive gjort Uret mod Hundredtusinder af Lejere, tror jeg nok, at det ærede Medlem tog Munden lovlig fuld, saa at der er noget at slaa af paa; men det er maaske netop det Punkt, man ønsker at fire paa. Det ærede Medlem sagde, at det var ikke givet, at man fastholdt Forslaget fra A til Z, det stod ikke opført nogen Steder. Jeg sad derfor og lyttede med stor Interesse for at høre, hvad det var, det ærede Medlems Parti eventuelt kunde tænke sig at fire paa, men det kom der ikke noget om. Tværtimod kom der en Antydning af, at man kunde tænke sig at komme med et Forslag om, at man skulde regulere Grundejernes Indtægter, at Grundejernes Indtægter skulde reguleres ligesom Telefonselskabets Aktionærers Udbytte. Nu tror jeg nok, at det ærede Medlem her er kommet noget længere ud, end han kunde bunde, thi hvis man skulde til at regulere hver enkelt Stands Indtægter, fik man nok at gøre, og hvis man gik fra Grundejerne til Forretningsførere, Redaktører, Direktører, Arbejdsmænd og alle mulige andre, ja, saa tror jeg, at Utilfredsheden med disse Reguleringer meget snart skulde vise sig. Hvem siger ogsaa, at det er Storkapitalister, der ejer de københavnske Ejendomme? Det er saa langt fra Tilfældet. Der er mange Mennesker med en ganske ringe Kapital, som har sat Penge i en Ejendom, som maaske nu til Dels er forældet, og som maaske oven i Købet giver Underskud, i hvert Fald ikke Overskud. Jeg kender flere saadanne.

Det ærede Medlem mener, at Grundejerne kan sagtens tage denne Regulering, for de har faaet en Fordel, de har faaet

Retten til Konvertering. Ja, de har faaet Retten til Konvertering, det er meget rigtigt, men er denne Konvertering for Grundejerne i Byerne noget værd i Øjeblikket? Jeg tror ikke, det er ret mange, der har henvendt sig til Byernes Kreditforeninger om at faa konverteret, for saa vidt jeg ved, ligger det saaledes, at det lige kan balancere, hvis det ikke kommer til at give Underskud, saa den Gave, man der har givet Grundejerne i Byerne, tror jeg ikke er saa stor; jeg tror, Staten har taget Broderparten gennem den Afgift, som Grundejerne skal afgive til Staten i Tilfælde af Konvertering.

Saa kom det ærede 12te tingvalgte Medlem (Simonsen) med en Bemærkning om, om det virkelig kunde være muligt, at Grundejerne havde skænket 70 000 Kr. til den konservative Valgfond. Nej, det er ikke muligt; det tror jeg ganske simpelt ikke, de kunde have gjort, men de har heller ikke gjort det. De, der har gjort det, er alle de, som er utilfredse med den nuværende Regering og det nuværende Styre, og det er lige fra Arbejdsmænd og Søfolk, det er Folk af alle mulige Stænder, der staar opført paa Listerne, og som har bidraget til at hylde den Fører, som Oppositionen skal være lykkelig over at have i sin Midte. Men det er ikke Grundejerne, der skænker disse Penge, det kan jeg paa det bestemteste forsikre det ærede Medlem om. I saa Henseende skal det ærede Medlem ikke nære nogen som helst Bekymring.

Som jeg sagde til at begynde med, er en Lejlighed en Vare, og der er ingen Mangel paa den Vare i Øjeblikket, der er ingen Bolignød, og naar der ingen Bolignød er, er der heller ingen Lyst hos Grundejerne til at tage Aagerpriser for deres Lejligheder. Gør de det alligevel, er Lejerne efter vor Formening tilstrækkeligt beskyttede ved de Bestemmelser, som løber videre. Og, som jeg sagde, naar disse Bestemmelser ikke er brugt mere, skyldes det vel den Omstændighed, at der ikke har været Brug for dem. Jeg gaar ud fra, at da vi her i vor Midte har Præsidenten for Københavns Byret, hvor mange af disse Sager vilde komme for, vilde det ærede Medlem, hvis jeg tog fejl paa dette Punkt, kunne berigtige mig; han vil kunne oplyse, om det ikke er rigtigt, at det er meget faa Sager, Retten har haft af denne Art, og at det er endnu færre Sager af denne Art, der er faldet ud til Ugunst for Grundejerne.

Alt i alt kan jeg derfor ikke se, hvorfor der vil være Anledning til paa dette Felt at opretholde Restriktioner, som der ikke